

BCC-9162

03-07-2017

До

Върховен административен съд

/ВАС/

Чрез

Съдийската колегия на

Висшия съдебен съвет

/СК на ВСС/

Ж А Л Б А

От Величка Велева Маринкова, ЕГН

Съдия в Софийски градски съд

Адрес за призоваване:

а

Постоянен адрес:

Адрес по местопребиваване:

СРЕЩУ:

РЕШЕНИЕ на Съдийската колегия на ВСС от 27.06.2017 г. по Протокол №27, т.2.1 и т.2.2, с което и на основание чл. 160 във връзка с чл.193, ал.6 от ЗСВ са **ПОВИШЕНИ** **ТАТЯНА ВАЛЕНТИНОВА ГРОЗДАНОВА – ЧАКЪРОВА** – съдия в Окръжен съд гр. София и **КАЛИНКА СТЕФАНОВА ГЕОРГИЕВА** – съдия в Окръжен съд гр. София на длъжност „съдия“ в Апелативен съд гр. София – наказателна колегия с ранг „съдия във ВКС и ВАС“, с основно месечно трудово възнаграждение, съгласно Таблица 1 на ВСС, считано от датата на встъпване в длъжност

Уважаеми Съдии от ВАС,

Считам, че посоченото Решение на Съдийската колегия към ВСС по Протокол № 27 от заседание, проведено на 27.06.2017 г., т.2.2 и т.2.1 е индивидуален административен акт, които нарушава правата ми и съм заинтересована от неговото обжалване. Депозирам настоящата жалба в предвидения от чл. 187 ЗСВ срок, съобразно разпоредбата на чл. 193, ал. 7 от ЗСВ.

Обжалвам цитираното по-горе решение на ВСС, което считам за неправилно и незаконосъобразно- постановено при превратно и неправилно приложение на материалния закон. Съображенията ми за това са следните:

Участвах в обявения с решение по протокол № 41/16.07.2015 година на ВСС конкурс за преместване и повишаване в длъжност „съдия в АС“ и бях класирана на 5 /пето/ място по първо желание - за АС София- с обща оценка за притежаваните от мен професионални качества 5,91.

След приключването на този конкурс, с решение по протокол №13/19.07.2016 година на Съдийската колегия, т.30, бе финализиран и обявеният по протокол № 8/11.02.2016 година на ВСС конкурс за повишаване в длъжност „съдия във ВКС“, Наказателна колегия, като петте вакантни места за посочената длъжност бяха заети от съдии в Наказателното отделение на Софийския апелативен съд.

Подадох молба за назначаване като съдия в АС – София на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ. С Решение по Протокол № 19 от 09.05.2017г., т.9.5 на Съдийската колегия на ВСС, молбата ми бе оставена без уважение с аргумента, че не отговарям на изискването на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ. По време на същото заседание на СК на ВСС разглеждането на молбите на други съдии, участвали в същия конкурс и класирани след мен, а именно: на **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърова** – съдия в Окръжен съд гр. София, **Калинка Стефанова Георгиева** – съдия в Окръжен съд гр. София и **Вера Станиславова Чочкова** – съдия в Софийски градски съд, бяха отложени до произнасяне на Пленума на Висшия съдебен съвет по въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл. 28, чл. 50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ.

Подадох жалба вх.№ ВСС-169 от 16.05.2017 г. срещу решението на СК на ВСС от 09.05.2017 г. по протокол №19, т.9.5, с което е оставена без уважение молбата ми за назначаване като съдия в АС-София на основание чл.193, ал.6 от ЗСВ. Във връзка с тази жалба СК на ВСС окомплектова преписката и изпрати същата във ВАС, за което бях уведомена с писмо от СК на ВСС изх.№ВСС-169/26.05.2017 г. По повод на тази жалба- постъпила във ВАС на 26.05.2017 г. с вх.№ 8152, на 31.05.2017 г. е образувано **административно дело №6239/2017 г. по описа на ВАС, VI отделение, насрочено за 03.10.2017 г. от 11:00 ч.**, макар и от извършената от мен справка в сайта на ВАС да е видно, че погрешно е било отбелязано името ми и вместо **Маринкова**, съм записана в системата като **Маринова** (често допускана грешка).

Моите твърдения и тогава- към онзи момент във връзка с така подадената от мен жалба срещу решението на СК на ВСС от 09.05.2017 г. по т.9.5, както и сега- във връзка с решение на СК на ВСС от 27.06.2017 г. по т.2.1. и т.2.2 са, че и аз отговарям на изискванията на чл.191, ал.1, изр. 1-во, пр. 2-ро от ЗСВ, СК на ВСС, поради което считам, че на проведеното заседание на 09.05.2017 г. СК на ВСС следваше да ме назначи на желаната от мен длъжност или да отложи разглеждането и на моята молба до изясняване на въпроса за статута на длъжностите, освободени по реда на чл. 28, чл.50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ, а не да я оставя без уважение. Очевидно е, че към настоящия момент преценката на административния орган е, че са били налице свободни щатни бройки, поради което е следвало да бъде назначена на желаната от мен длъжност.

Същевременно посочените по- горе съдии **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърова** – съдия в Окръжен съд гр.София, **Калинка Стефанова Георгиева**- съдия в Окръжен съд гр. София са класирани след мен и поради това и при наличие на свободни длъжности, освободени по ред на чл. 28, чл.50 и чл. 195, ал. 3 от ЗСВ, каквито се оказа, че са налице, на проведеното на 27.06.2017 г. заседание на СК на ВСС, следваше да бъде гласувана първо аз и съответно да бъде повишена аз в длъжност съдия в АС-София, наказателна колегия и едва след това следваше да се преценяват молбите на останалите класирани след мен съдии, респ. наличието на свободни бройки във връзка с молбите на тези съдии, класирани след мен.

Независимо от това, че административният орган – СК на ВСС, не се е произнесъл в атакувания протокол по отношение на моята молба, с оглед обстоятелството, че са гласувани кандидати, които са класирани след мен в проведения конкурс, очевидно е приел, че не отговарям на изискванията за заемане на длъжността в така проведения конкурс описан по-горе. Този извод е неправилен и незаконосъобразен, приет при неправилно и превратно тълкуване на материалния закон. Независимо, че в тази насока съм изложила подробни съображения в жалбата си, описана по-горе, с оглед пълнотата на изложението и самостоятелния характер на производството, ще ги изложа и в настоящата жалба.

Неправилен се явява изводът на административния орган – ВСС, че не отговарям на изискванията за заемане на длъжността, за да приеме, че следва да бъдат гласувани кандидатите, които са класирани след мен в проведения конкурс. Моля да приемете, че разпоредбата на чл. 43, ал. 5 от Наредбата, следва да се тълкува в

смисъла, че кандидатът е следвало да отговаря на изискванията на чл.191 от ЗСВ, такива, каквито същите са били, считано към обявяване на конкурса, а не на изискванията на посочената разпоредба към настоящия момент. Аргументите ми в тази насока следват на първо място от изричната разпоредба на закона /чл.193, ал. 6 от ЗСВ/, в която се казва изрично, че Колегията назначава следващия по ред **класиран кандидат**. Очевидна е волята на законодателя, че конкурсната процедура, що се касае до класирането на кандидатите, е приключила, като същото е публикувано на интернет страницата на ВСС на 26.02.2016г. Следователно, при дължимото произнасяне към настоящия момент по реда на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, Съдийската колегия няма правомощието на практика да извършва ново класиране и да преценява възникнали впоследствие законови предпоставки, а следва да гласува кандидатите съобразно направеното вече класиране според критериите, действали към обявяването на конкурса. Поради това считам, че към настоящия момент и при обявения към 2015г. конкурс, не може да бъде преценявана разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ в нейната настояща редакция, а единствената възможна и приложима редакция е тази, действаща към момента на обявяване на конкурса. Следователно, въведеното впоследствие изискване за „уседналост“ по смисъла на чл. 191 от ЗСВ, а именно - кандидатът да е имал 3 години на заеманата длъжност, не може да бъде приложено по отношение на този конкурс, тъй като законодателят е въвел задължение към съответната колегия да уважи и да се съобрази с класирането такова, каквото то вече е било извършено и обявено, говорейки, както бе казано по-горе, за „следващия по ред кандидат в конкурса“, което означава по вече извършеното класиране. Не случайно в тази насока законодателят е предвидил, в разпоредбата на чл. 193, ал. 4 и 5 от ЗСВ, административният орган да следи единствено за наличието на предпоставките по чл. 162 и 164 от ЗСВ, както и за изискванията по отношение на моралните и нравствени качества на кандидатите, но не и за допълнително въведените такива по чл. 191 от ЗСВ.

Извън конкретните доводи в тази насока, следващи се от изричния текст на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ, следва принципно да се посочи, че от гледна точка на принципите на правото, въвеждането със задна дата на материално правни предпоставки е допустимо единствено при наличието на изрична правна норма, каквато в случая не е налице. Безспорно е, че по отношение на всяко едно административно правоотношение е приложима правната уредба, действала към неговото започване,

което в разглеждания случай е датата на обявяване на конкурса в ДВ, а именно – 24.07.2015г. Този принцип е валиден за всички норми с материално правен характер, каквато е нормата на чл. 191 от ЗСВ, уреждаща условията, при които един магистрат може да участва в конкурс и да заеме длъжността, за която е кандидатствал. Това е основен принцип, засягащ правната стабилност, доколкото във всеки един момент участниците в едно правоотношение следва да знаят каква е приложимата материално правна уредба, като същата е еднаква по отношение на всички участници в това правоотношение, съобразно разпоредбата на чл. 8, ал. 2 от АПК. Приложението на разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ следва от нейния процесуален характер, поради което същата, като приемаща се априори за по-съвършена, следва да намери приложение и по отношение на заварените случаи. Това също е основен правен постулат. Не е такава разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ, тъй като същата е от материално правен характер, уреждайки условията, на които следва да отговаря магистратът, за да може да бъде повишен на по-висока длъжност. Безспорно е в правната теория, че на материално правни разпоредби не може да се придава действие със задна дата, което означава, че няма как настоящата редакция на разпоредбата на чл. 191 от ЗСВ / в сила от м. Август 2016г./ да бъде приложена към конкурс, който е обявен през 2015г., протекъл и класирането по него е извършено и публикувано към м.февруари 2016г. Това на практика означава, че е налице неравностойно и неравноправно третиране по отношение на участници в един и същ конкурс, тъй като се прилагат две различни материално правни уредби. Това е така, тъй като, ако бях класиран на едно от първите две места, за които първоначално бе обявен конкурсът, към настоящия момент аз щях да бъда назначена на ~~исканата от мен длъжност, тъй като съм отговаряла на~~ изискванията, въведени към момента на обявяване на конкурса и действали през целия ход на протичането му, включително и при гласуването на участниците, класирани на първите две места. Тъй като разпоредбата на чл. 193, ал. 6 от ЗСВ има процесуален характер и касае приключването на един вече проведен конкурс, не би следвало при приложението ѝ и произнасянето на Колегията, да бъдат прилагани критерии, които са различни от тези, действали в периода на неговото цялостно провеждане. Това е в противоречие с принципа на равноправното третиране на всички участници в едно производство и с този на правната стабилност, изискващ материално правна рамка, при която се провежда едно правоотношение да бъде ясна и еднаква във всеки един момент от протичането му. По този начин аз на практика бих била третирана

различно и дискриминационно от другите участници в същия конкурс, които са класирани и впоследствие гласувани на същата длъжност при преценката на различни и по-малко обременяващи ги материално правни предпоставки, като за мен се въвеждат на практика допълнителни изисквания, които не са били налични нито към датата на конкурса, нито при преценката на другите кандидати, класирани на първите две места. Очевидно е, че по този начин би било налице неравностойно и дискриминационно отношение към различни участници в едно и също правоотношение, което е недопустимо.

Тази хипотеза не следва да бъде сравнявана със случаите, при които в рамките на производството настъпва изменение и настъпване на нови обстоятелства от фактически характер, които следва да бъдат съобразени от административния орган до неговото произнасяне, тъй като става въпрос не за фактически изменения, а за такива от материално правен характер, които няма как да бъдат приложени към вече протекло административно производство

Ето защо считам, че Решенията на СК на ВСС от **27.06.2017 г. по Протокол №27**, т.2.1 и т.2.2 са незаконосъобразни, постановени при превратно тълкуване и приложение на материалния закон, поради което следва да бъдат отменени и Ви моля за постановяване на съдебен акт в този смисъл и връщане на преписката на СК на ВСС с даване на задължителни указания по прилагането на закона в смисъл че отговарям на изискванията и следва да бъде назначен на длъжността, за която съм кандидатствала и съм класирана при проведения конкурс.

От друга страна и при така подадената от мен жалба срещу решението на СК на ВСС от 09.05.2017 г. по протокол №19, т.9.5 смятам, че с оглед преодоляване на риска от постановяването на противоречиви съдебни решения по отношение на едни и същи обстоятелства, СК на ВСС не следваше да се произнася по назначаването и повишаването по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ по назначаването на съдия **Татяна Валентинова Грозанова – Чакърва** – съдия в Окръжен съд гр. София и на съдия **Калинка Стефанова Георгиева** – съдия в Окръжен съд гр. София на длъжност съдия в Апелативен съд гр. София – наказателна колегия до произнасянето на ВАС по така депозираната от мен жалба срещу решението от 09.05.2017 г. на СК на ВСС, респ. до приключването на образуването по този повод административно дело във ВАС с влязъл в сила съдебен акт.

СК на ВСС е запозната с тази моя жалба, тъй като същата е подадена чрез СК на ВСС, респ. преписката е окомплектована и изпратена във ВАС именно от СК на ВСС, поради което и СК на ВСС имайки знание за този правен спор, не е следвало да се произнася до решаването на същия по повод на моята жалба с влязло в сила съдебно решение. Това е така, доколкото и в случай, че тази жалба бъде уважена, то и доколкото аз съм класирана в проведения конкурс преди съдия **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърова** – съдия в Окръжен съд гр. София и съдия **Калинка Стефанова Георгиева** съдия в Окръжен съд гр. София, то следва да бъде гласувана- повишена и назначена аз на свободната длъжност съдия в Апелативен съд гр. София – наказателна колегия, а не колегите класирани след мен в този конкурс.

В конкретния случай и доколкото с оглед освободените чрез избор на съдии от АС- София във ВКС 5 бройки за наказателни съдии, следва да се приеме, че са освободени 5 места в АС- София и по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ следва да бъдат назначени 5 души от проведения конкурс за АС- София, наказателна колегия, което следваше да стане по реда на класиране на кандидатите на този конкурс или най- малкото да бъде изчакано решаването на правния спор между мен и СК на ВСС от ВАС с влязъл в сила съдебен акт преди да бъдат назначавани колегите класирани след мен в така проведения конкурс.

Повишавайки по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ съдия **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърова** – съдия в Окръжен съд гр. София и съдия **Калинка Стефанова Георгиева** съдия в Окръжен съд гр. София на длъжност съдия в Апелативен съд гр. София – наказателна колегия, които колеги са класирани след мен в конкурса, на практика се стига до запълване и изчерпване на свободните бройки за наказателни съдии в наказателна колегия на АС- София, поради което и при положителен за мен изход от правния спор със СК на ВСС във връзка с решение по протокол №19, т.9.5 на СК на ВСС, не биха били налични свободни бройки за длъжността наказателни съдии в АС- София. Това би довело до нов отказ на СК на ВСС да бъде гласувана на друго основание, който отказ би бил незаконосъобразен, тъй като СК на ВСС е следвало да изчака решаването на правния спор помежду ни, преди да пристъпи към запълване на свободните бройки в наказателна колегия на АС- София по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ, чрез повишаването на съдии, класирани след мен в конкурса.

По същите съображения незаконосъобразно се явява и произнасянето на СК на ВСС по протокол №27, т.2.1 и т.2.2 от 27.06.2017 г.

Действително изходът от правния спор по повод на подадената от мен жалба срещу решението на СК на ВСС от 09.05.2017 г. по протокол №19, т.9.5 е бъдещо несигурно събитие. Но именно и поради това СК на ВСС не следваше да се произнася и да повишава по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ колегите класирани след мен в проведения конкурс- т.е. следваше да **отложи** произнасянето си по този въпрос, поради което и това произнасяне като **преждевременно** се явява и **незаконосъобразно**. Считам, че подадената от мен жалба по силата на закона има суспензивен ефект не само по отношения на пряко и директно атакувания от мен акт на СК на ВСС и възпрепятства влизането в сила на така оспорения акт и изпълнението на правните му последици до приключване на съдебния спор. Тази жалба има такъв ефект и възпрепятства възможността на СК на ВСС да се произнася и по молбите на колегите, класирани след мен на конкурса, по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ до приключване на съдебния спор между мен и СК на ВСС с влязъл в сила съдебен акт, доколкото този спор предопределя и поредността, при която следва да се извърши гласуването и повишаването на съдиите, взели участие в проведения конкурс за съдия в АС- София, наказателна колегия, респ. предопределя и по отношение на кои молби следва да бъде постановен евентуален отказ, поради изчерпване на свободните места.

Отделно от изложените от мен доводи по съществуването на спора, считам, че в атакуваното от мен решение на СК на ВСС не са изложени каквито и да е било доводи, които да сочат поради какви причини е пристъпено към гласуване и повишаване на съдиите, класирани след мен в конкурса, а не е изчакано решаването на правния спор между мен и СК на ВСС с влязъл в сила съдебен акт. Ето защо считам, че решението на СК на ВСС, в частта, в която обжалвам, страда от съществен процесуален порок, който е основание за отмяната на същото само на това основание.

По изложените съображения моля да отмените решението на СК на ВСС по протокол №27 от 27.06.2017 г. т.2.1. и т.2.2 като незаконосъобразно и постановено при неправилно приложение на материалния закон и да върнете преписката на СК при ВСС със задължителни указания да бъде гласувана на желаната от мен длъжност.

Алтернативно Ви моля да приемете, че същото е постановено **преждевременно** и при наличие на нерешен и висящ правен спор между мен и СК на ВСС по въпроса дали отговарям на изискванията на закона и следва да бъде повишена по реда на чл.193, ал.6 от ЗСВ аз в длъжност съдия в АС- София, наказателна

колегия, а не съдиите класирани след мен в проведения конкурс-
съдия **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърва** – съдия в
Окръжен съд гр. София и **Калинка Стефанова Георгиева** съдия в
Окръжен съд гр. София, поради което следва да бъде отменено и
преписката следва да бъде върната отново на СК на ВСС за
произнасяне по същество в горения смисъл- т.е. да отложи
произнасянето си във връзка с повишаването на съдия **Татяна
Валентинова Грозданова – Чакърва** – съдия в Окръжен съд гр.
София и на **Калинка Стефанова Георгиева**- съдия в Окръжен съд
гр. София в длъжност съдия в АС- София, наказателна колегия до
влизане в сила на съдебното решение по повод на предходна моя
жалба до ВАС от 16.05.2017 г., във връзка с която е образувано
адм.дело №6239/2017 г. по описа на ВАС, VI отделение, насрочено
за 03.10.2017 г. от 11:00 ч.

Към настоящата молба прилагам:

1/Преписи от жалбата за ответника- ВСС и за заинтересованите
страни- **Татяна Валентинова Грозданова – Чакърва** – съдия в
Окръжен съд гр. София и на **Калинка Стефанова Георгиева** съдия
в Окръжен съд гр. София;

2/Бележка за платена държавна такса по жалбата;

3/заверен препис от жалба вх.№Всс-169 от 16.05.2017 г. с
отбелязан върху жалбата входящ номер, удостоверяващ
подаването ѝ във ВСС;

4/копие от писмо на СК на ВСС за изпращане на жалбата от
16.05.2017 г. до ВАС;

5/извадка от сайта на ВАС във връзка с образуването по
предходна моя жалба дело пред ВАС

С уважение:

03.07.2017 г.

/Величка Маринкова/